

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN
PRESIDENTIN MÄÄRÄYS
15 päivänä joulukuuta 1999 *

Asiassa T-191/98 R II,

Cho Yang Shipping Co. Ltd, Korean oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Soeul (Etelä-Korea), edustajanaan solicitor Nicholas Bromfield ja solicitor Christopher Thomas, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto De Bandt, Van Hecke, Lagae ja Loesch, 11 rue Goethe,

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään oikeudellisen yksikön virkamies Richard Lyal, prosessiosoite Luxemburgissa c/o Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

jossa kantaja vaatii EY:n perustamissopimuksen 85 ja 86 artiklan mukaisesta menettelystä (IV/35.134 — Trans-Atlantic Conference -sopimus) 16 päivänä syyskuuta 1998 tehdyn komission päätöksen 1999/243/EY (EYVL 1999, L 95, s. 1) täytäntöönpanon lykkäämistä siltä osin kuin kantajalle on päätöksen 8 artiklassa määrätty 13 750 000 euron suuruinen sakko,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTTI

on antanut seuraavan

määräyksen

Asian käsittelyn vaiheet

- 1 Kantaja oli yksi viidestätoista merikuljetusyhtiöstä, jotka olivat sopimuspuolia Trans-Atlantic Agreement -sopimuksessa (jäljempänä TAA-sopimus), joka koskee merilinjakonferenssia Atlantin ylittävistä säännöllisistä kuljetuksista Pohjois-Euroopan ja Yhdysvaltojen välillä. Sopimus tuli voimaan 3.8.1992.
- 2 Komissio teki 19.10.1994 päätöksen 94/980/EY EY:n perustamissopimuksen 85 artiklan mukaisesta menettelystä (IV/34.446 — Trans-Atlantic Agreement, EYVL L 376, s. 1), jossa se totesi, että TAA-sopimuksen tietyt määräykset, kuten ne, jotka koskivat tiettyjä maakuljetuspalveluja Euroopan yhteisön alueella, olivat EY:n perustamissopimuksen 85 artiklan (josta on tullut EY 81 artikla) 1 kohdan vastaisia, ja jossa se kieltäytyi soveltamasta perustamissopimuksen

85 artiklan 3 kohtaa sekä kilpailusääntöjen soveltamisesta rautatie-, maantie- ja sisävesiliikenteeseen 19 päivänä heinäkuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen N:o 1017/68 (EYVL L 175, s. 1) 5 artiklaa näihin määräyksiin. Tässä päätöksessä kiellettiin niitä merikuljetusyhtiöitä, joille päätös oli osoitettu, noudattamasta sellaista hinnanhavvistustapaa, jolla oli samanlainen tai samankaltainen vaikutus kuin TAA-sopimuksen määräyksillä.

3 Komission yksiköiden kanssa käytyjen lukuisten keskustelujen seurauksena TAA-sopimuksen sopimuspuolet ilmoittivat komissiolle 5.7.1994 uuden sopimuksen, jonka tarkoituksena oli korvata TAA-sopimus ja jonka nimi oli Trans-Atlantic Conference Agreement -sopimus (jäljempänä TACA-sopimus). Sopimus tuli voimaan 24.10.1994. Perättäisten muutosten vuoksi viisi uutta versiota TACA-sopimuksesta on ilmoitettu komissiolle 5.7.1994 jälkeen.

4 Komissio teki 16.9.1998 päätöksen 1999/243/EY EY:n perustamissopimuksen 85 ja 86 artiklan mukaisesta menettelystä (asia IV/35.134 — Trans-Atlantic Conference Agreement; EYVL 1999 L 95, s. 1; jäljempänä päätös).

5 Päätöksen 1, 2 ja 3 artiklan mukaan TACA-sopimuksen sopimusosapuolet ovat rikkoneet perustamissopimuksen 85 artiklan 1 kohdan, ETA-sopimuksen 53 artiklan 1 kohdan ja 19.7.1968 annetun asetuksen N:o 1017/68 2 artiklan säännöksiä tekemällä sopimuksen, jonka perusteella ne ovat harjoittaneet eri toimintoja kilpailusääntösten vastaisesti.

6 Päätöksen 5 ja 6 artiklan mukaan kantaja ja muut sopimusosapuolet ovat rikkoneet perustamissopimuksen 86 artiklaa (josta on tullut EY 82 artikla) ja ETA-sopimuksen 54 artiklaa muuttamalla markkinoiden kilpailurakennetta niiden

määräävän markkina-aseman vahvistamiseksi ja rajoittamalla palvelusopimusten tekemistä ja sopimusten sisältöä.

- 7 Päätöksen 8 artiklassa kantajalle määrätään 13 750 000 euron suuruinen sakko päätöksen 5 ja 6 artiklassa todetuista rikkomisista. Päätöksen 10 artiklassa määrätään, että 8 artiklassa määrätyt sakot on maksettava kolmen kuukauden kuluessa päätöksen tiedoksiantamisesta. Tämän määräajan päättyessä on maksettava 7,5 prosentin suuruista korkoa.
- 8 Komissio antoi 25.9.1998 päivätyllä kirjeellään päätöksen tiedoksi kantajalle. Komissio täsmensi kirjeessään, että jos kantaja nostaa kanteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa, komissio ei ryhdy minkäänlaisiin perimistöimiin sinä aikana, jolloin asia on vireillä tässä tuomioistuimessa, siltä osin kuin velasta on sen maksamiselle asetetun määräajan päättymisestä alkaen maksettava 5,50 prosentin korkoa ja kuin komissiolle toimitetaan viimeistään tämän määräajan päättyessä pankkitakaus, jonka se hyväksyy ja joka kattaa päävelan korkoineen.
- 9 Kantaja pyysi 2.12.1998 päivätyssä kirjeessään vapautusta velvollisuudesta asettaa pankkitakaus tai maksaa sakko.
- 10 Kantaja nosti TACA-sopimuksen osapuolena olevien 11 muun yhtiön kanssa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 7.12.1998 toimitetulla kannekirjelmällä EY:n perustamissopimuksen 173 artiklan (josta on muutettuna tullut EY 230 artikla) mukaisen kanteen päätöksen kumoamiseksi (asia T-191/98).

11 Komissio hylkäsi kantajan esittämän pyynnön 9.6.1999 todeten, että se oli valmis hyväksymään:

”a) pankkitakauksen, joka oli ajallisesti rajoitettu (esimerkiksi yhdeksi vuodeksi) ja joka oli liitteessä esitetyn, pankkitakausta koskevan mallin mukainen;

b) maksujärjestelmän, jonka mukaan yritys saattoi maksaa sakon osissa sillä edellytyksellä, että viivästyskorko laskettiin ja että velan maksamatta oleva määrä katettiin tavallisella pankkitakauksella.”

12 Kirjeeseen liitetyssä pankkitakauksen mallissa oli yhden vuoden määräaika, ja takauksen voimassaoloa pidennettiin automaattisesti yhdellä vuodella ellei pankki sanonut sitä irti. Mikäli takaus irtisanottiin, kantajan oli maksettava 15 päivän määräajassa sakon määrä korkoineen.

13 Kantaja esitti kirjaamoon 19.10.1999 toimittamassaan kirjelmässä EY 242 artiklan mukaisen vaatimuksen

— päätöksen 8 artiklan täytäntöönpanon lykkäämisestä, siltä osin kuin siinä määrätään kantajalle 13 750 000 euron suuruinen sakko ensinnäkin siihen asti, kunnes asia T-191/98 ja siihen liittyvät valitukset on ratkaistu, sekä toiseksi siihen asti kunnes välitoimimenettely on saatettu päätökseen;

— komission velvoittamisesta korvaamaan käsiteltävänä olevaan välitoimihakemukseen liittyvät oikeudenkäyntikulut.

- 14 Komissio esitti 29.10.1999 kirjalliset huomautuksensa.
- 15 Välimiasta päättävä tuomioistuin kehotti kantajaa vastaamaan istunnossa tiettyihin kirjallisiin kysymyksiin.
- 16 Asianosaisia kuultiin 12.11.1999. Kantajaa kehoitettiin istunnossa täydentämään vastauksiaan sille esitettyihin kysymyksiin. Komissio esitti 3.12.1999 huomautuksensa kantajan täydentäviin vastauksiin, jotka toimitettiin kirjaamoon 26.11.
- 17 Välimiasta päättävä tuomioistuin kehotti 7.12.1999 kantajaa vastaamaan tiettyihin kysymyksiin, jotka komissio oli esittänyt 3.12.1999 antamissaan huomautuksissa. Kantaja vastasi kirjeellä, joka toimitettiin kirjaamoon 15.12.1999.

Sovellettavat oikeussäännöt

- 18 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi EY 242 artiklan ja EY 243 artiklan sekä Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen perustamisesta 24 päivänä lokakuuta 1988 tehdyn neuvoston päätöksen 88/591/EHTY, EY, Euratom, sellaisena kuin se on muutettuna 8.6.1993 tehdyllä neuvoston päätöksellä 93/350/Euratom, EHTY, EY, 4 artiklan perusteella, jos se katsoo, että olosuhteet sitä edellyttävät, määrätä kanteen kohteena olevan säädöksen täytäntöönpanon lykättäväksi tai päättää tarpeellisista välimiasta.

- 19 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 104 artiklan 2 kohdan mukaan välimiihakemuksissa on ilmoitettava ne seikat, joiden vuoksi asia on kiireellinen, sekä ne tosiseikat ja oikeudelliset perusteet, joiden vuoksi vääditettävien välimiöiden myöntäminen on ilmeisesti perusteltua (*fumus boni juris*).
- 20 Välimiöistä päättävä tuomioistuin punnitsee tarvittaessa käsiteltävänä olevaan asiaan liittyviä eri intressejä (asia C-107/99 R, Italia v. komissio, määräys 29.6.1999, ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

Kiireellisyys

Kantajan väitteet ja niiden perustelut

- 21 Kantajan mukaan päätöksessä määrätyn sakon maksamisvelvollisuuden lykkääminen on perusteltua poikkeuksellisen tilanteen vuoksi ilman, että lykkääminen edellyttäisi pankkitakauksen välitöntä asettamista.
- 22 Kantaja toteaa, että Asian talouskriisi vaikutti siihen vakavasti vuonna 1997 tilanteen ollessa epäsuotuisa merikuljetusalalla. Korkea velkaantumistaso ja konglomeraateiksi ryhmittyneiden yhtiöiden välinen ristiintakauksia koskeva käytäntö voimistivat tämän kriisin vaikutuksia Koreassa. Kantaja väittää, että se kärsi vuonna 1997 429 miljardin wonin nettotappion (284 miljoonaa euroa). Vuonna 1998 se korotti osakepääomaansa uusien investoijien tuomilla pääomasijoituksilla.

23 Tämän kriisin seurauksena annettujen Kansainvälisen valuuttarahaston ja Korean hallituksen ohjeiden mukaan Seoul Bank, joka on kantajan pääpankki, velvoitti kantajan vuoden 1998 maaliskuussa ”kantajan rahoitusjärjestelmän kohentamista koskevaan sopimukseen”. Tähän sopimukseen kuuluvat muun muassa seuraavat toimenpiteet:

— Cho Yang -konserniin kuuluvien yhtiöiden välisten ristiintakausten progressiivinen lakkauttaminen;

— myynti, joka koskee puolta kantajan laivastosta, johon kuuluu tällä hetkellä ainoastaan seitsemän alusta;

— tietyistä sellaisista osuuksista luopuminen, joita sillä oli kolmansissa yhtiöissä.

24 Tämän sopimuksen mukaisesti kantaja, Samik Express ja Parkin perheen jäsenet myivät Allianz AG:lle osakkeet, jotka ne omistivat korealaisessa vakuutusyhtiössä nimeltään First Life Insurance Co. Ltd (jäljempänä First Life). Kantaja kohdisti sen omistamien First Lifen osakkeiden myynnistä saamansa tuoton velkojensa vähentämiseen. Se hankki myös 100 prosentin osuuden First Lifen aikaisemmassa tytäryhtiössä Hansin Mutual Saving & Finance Co. Ltd:ssä.

25 Samik Expressin terminaaliyksikkö fuusioitui 5.8.1999 kantajan kanssa. Samik Express maksoi voiton, minkä se oli saanut myydessään First Lifen osakepääomasta 28,37 prosenttia, kantajalle tämän velkojen vähentämiseen.

- 26 Uudelleenjärjestelyn yhteydessä kantaja teki vuoden 1998 maaliskuussa DSR-Senator Linesin, Hanjin Shippingin ja United Arab Shipping Companyn kanssa yhteistyösopimuksen (United Alliance), joka koski integroitujen merilinjalvelujen tarjoamista Tyynen valtameren, Euroopan ja Aasian välisellä, Atlantin ylittävällä ja Välimeren reiteillä. Tämän yhteistyösopimuksen tarkoituksena on, että kantaja pystyisi parantamaan palvelujensa laatua ja kilpailukykyä.
- 27 Kantaja toteaa kärsineensä vuonna 1998 47 miljardin wonin (30 miljoonaa euroa) nettotappion. Sen lainanhoitokulut olivat 113 miljardia wonia (72 miljoonaa euroa) ja kokonaisvelka 427 miljardia wonia (273 miljoonaa euroa).
- 28 Kantaja arvioi, että vuoden 1999 ensimmäisen kolmanneksen lopussa sen nettotappio oli 9 miljardia wonia (7 miljoonaa euroa). Kantajan mukaan vuoden 1999 lopulla sen aktiivat ovat 630 miljardia wonia (484 miljoonaa euroa), passiivat 570,1 miljardia wonia (438 miljoonaa euroa), ja positiivinen oma pääoma on noin 59,9 miljardia wonia (46 miljoonaa euroa).
- 29 Kantaja katsoo kuitenkin, että tällainen kehitys on suhteellista; sen tilanne on kuitenkin heikko. Kaikki sen alukset ja käyttöomaisuus on kiinnitetty ja sen omistamat osuudet muissa yhtiöissä on annettu vakuudeksi. Velkojat ovat häkeneet muutamia sen aluksista hukkaamiskieltoon.
- 30 Vaikka kantaja on voinut vakuuttaa pankit siitä, etteivät ne realisoisi kantajan omaisuutta, kantaja heikko likviditeetti on estänyt sitä saamasta uusia luottoja vuoden 1998 jälkeen. Siten Seoul Bank, Korea Development Bank, Korea First Bank ja Hana Bank ovat nimenomaisesti kieltäytyneet pankkitakauksen myöntämisestä sakon maksamisen lykkäämistä varten vedoten kantajan nettovelkaantumisasteeseen.

- 31 Kantaja katsoo, ettei sillä ole rahavaroja, joilla se voisi maksaa komissiolle 13,75 miljoonan euron (18 miljardia wonia) sakon. Jotta se voisi maksaa välittömästi tämän summan, sen olisi pakko myydä aluksia tai muuta käyttöomaisuutta. Koska tällainen omaisuus on annettu vakuudeksi sakkoa selvästi suuremmista veloista, niiden myymisestä saadut varat menisivät ensisijaisesti etuoikeutettujen velkojien tyydyttämiseen. Tällainen myynti vaarantaisi yhtiön kyvyn tuottaa tuloa, minkä seurauksena kantajan velkojat saattaisivat kiirehtiä sen asettamista konkurssiin.
- 32 Kantaja väittää, ettei se saa minkäänlaista lisätukea sijoittajilta, eli Krota Sea-Land Transportationilta, Lee Dongjoonilta ja Pieris Investmentiltä tai Chang Won Developmentilta, Nam Buk Fisheriesiltä taikka Parkin perheeltä.

Komission väitteet ja niiden perustelut

- 33 Komissio katsoo, että kiireellisyyttä koskeva edellytys ei täyty.
- 34 Velkojat ovat sen mukaan kahden vuoden ajan jatkaneet kantajan tukemista sen maksukyvyttömyydestä huolimatta, sillä ne katsovat, että pitkällä tähtäimellä kantaja voi parantaa rahoitustilannettaan ja että konkurssiin asettaminen ei lyhyellä tähtäimellä mahdollistaisi niiden saatavien perimistä. Sakko ei vaikuta tällaiseen johtopäätökseen, sillä se on ainoastaan mitätön osa kantajan kokonaisveloista. Sakon välitön periminen ei aiheuttaisi komission mielestä kantajan asettamista konkurssiin. Sitä vastoin sakon maksamisen lykkäämisen johdosta yhteisön veromaksajat joutuisivat kantamaan riskin, joka normaalisti kuuluu

kantajan velkojille. Samalla kantajalle myönnettäisiin lisäluottoa pankkien perimää pienemmällä korolla.

- 35 Kantajan tilanne ei komission mukaan ole enää niin heikko kuin vuonna 1997. Vuoden 1999 lopussa kantajalla pitäisi olla omaa pääomaa, jonka määrän komissio arvioi olevan noin 60 miljardia wonia (46 miljoonaa euroa). Mitään tietoa vastikkeesta, joka saatiin kantajan luovuttua 10,19 prosentin osuudesta First Lifeen, ei ole esitetty. Myöskään ei ole esitetty minkäänlaista tietoa vuonna 1999 tapahtuneen Samik Expressin ja kantajan välisen fuusion taloudellisista vaikutuksista.
- 36 Komissio tuo vielä esiin tiettyjä ristiriitaisuuksia kantajan kirjanpidossa. Se huomauttaa myös, että oikeudenkäyntiasiakirjoista ilmenee, että kantajan oli määrä saada osuus Cho Yang -konsernin muiden yhtiöiden myynneistä, joka osuus on ainakin 485 555 miljardia wonia ilman, että sen tarvitsisi luopua kaikesta käyttöomaisuudestaan.
- 37 Näitä summia oli verrattava kantajan passiivan määrään sellaisena kuin se oli 30.6.1999, eli 874 miljardia wonia. Komissio katsoo, että kantajan oma pääoma ylitti 30.6.1999 100 miljardia wonia (79 miljoonaa euroa).
- 38 Lisäksi käsiteltävänä olevaa vaatimusta on tutkittava ottamalla huomioon tuki, jonka sen konsernin yritykset, johon kantajan kuuluu, voivat antaa (asia 86/82 R, Hasselblad v. komissio, määräys 7.5.1982, Kok. 1982, s. 1555, 4 kohta ja asia T-295/94 R, Buchmann v. komissio, määräys 21.12.1994, Kok. 1994, s. II-1265). Toisin kuin kantaja väittää, näiden määräysten viittaukset konserniin kuuluviin yhtiöihin eivät perustu mielivaltaiseen sääntöön, jonka mukaan osakkaat ovat velvollisia avustamaan yhtiötä. Kyse on ainoastaan yhdestä seikasta, jota välitoimista päättävän tuomioistuimen on arvioitava. Sen kapasiteetin ar-

vioiminen, joka yhtiöllä on toimintansa jatkamisen osalta, riippuu ensi tilassa sen osakkaista. Komission mukaan on siis perusteltua tutkia, voiko kantaja asettaa vaaditun takauksen siinä tapauksessa, että sen konsernin yhtiöt, johon kantaja kuuluu, avustavat sitä.

- 39 Seoul Bankin ja Cho Yang -konsernin välinen uudelleenjärjestelyjä koskeva sopimus osoittaa konsernin olemassaolon. Toisin kuin kantaja väittää, Lee Dongjoo oli osakkaana kantajayhtiössä ennen vuotta 1997. Krot Sea-Land Transportation ja Pieris Investment hankkivat osuuden kantajayhtiöstä siinä vaiheessa kun kantajan tilanne oli jo selvästi heikentynyt. Näillä osakkailla on siis samanlainen intressi siihen, että kantaja tilanne paranisi. Kantaja on esittänyt ristiriitaisia tietoja pääomansa rakenteesta, etenkin Parkin perheen omistamien osakkeiden tarkasta lukumäärästä.

Välitoimista päättävän tuomioistuimen arviointi asiasta

- 40 On tutkittava, onko päätöksen täytäntöönpano ennen pääasiassa annettava tuomiota omiaan aiheuttamaan kantajalle vakavaa ja peruuttamatonta vahinkoa, jota ei voitaisi korjata, vaikka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumoaisi päätöksen. Ei ole tarpeen, että vahingon välittömyys todetaan ehdottomalla varmuudella. Erityisesti silloin kun vahingon toteutuminen riippuu monien tekijöiden muodostamasta kokonaisuudesta, riittää, että vahinko on riittävällä todennäköisyydellä ennakoitavissa (asia 149/95 P (R), komissio v. Atlantic Container ym., tuomio 19.7.1995, Kok. 1995, s. I-2165, 38 kohta).

- 41 Välitoimista päättävälle tuomioistuimelle esitetyistä seikoista ilmenee ensi arviolta, että kantaja oli vaikeassa taloudellisessa tilanteessa vuosina 1997 ja 1998

Koreassa vallinneen taloudellisen ja rahoituksellisen kriisin vuoksi. Jotta voitaisiin arvioida, kohdistuuko kantajaan sen konkurssiin asettamista koskeva välitön riski, joka vaarantaisi sen olemassaolon mikäli kantaja ei voisi asettaa komission vaatimaa takausta, on analysoitava toteutettujen uudelleenjärjestelyjen vaikutuksia kantajan tulokseen. Tällainen tutkinta merkitsee lukuisten taseeseen ja rahoitukseen liittyvien tietojen moniulotteista analysointia. Ennen tämän välitoimimenettelyn saattamista päätökseen ja ottaen huomioon pian saatavilla olevat vuoden 1999 tilinpäätöstiedot, tätä tutkintaa on lykättävä siihen asti kunnes nämä asiakirjat on esitetty.

- 42 Lykkäystä koskevia menettelytapoja määriteltäessä on punnittava asiaan liittyviä eri intressejä, etenkin yhteisön intressiä sakon perimiseen siinä tapauksessa, että pääasian kanne hylätään, sekä yleisemmin sitä yleistä intressiä, joka liittyy komission määräämien sakkojen varoittavan vaikutuksen säilyttämiseen (asia 78/83 R, Usinor v. komissio, määräys 5.7.1983, Kok. 1983, s. 2183, 8 kohta).
- 43 Kantaja vastasi istunnossa useisiin kysymyksiin, jotka koskivat ensisijaisesti kantajan ja Cho Yang -konsernin osakkeenomistuksen rakennetta, toiseksi sen taloudellista tilannetta vuonna 1999 sekä Seoul Bankin määrittelemän uudelleenjärjestelyohjelman edistymistä ja kolmanneksi sitä käsittelytapaa, joka vuoden 1996 ja 1997 tilinpäätöksissä oli varattu TACA:ta koskevaan tutkimukseen liittyvien taloudellisten riskien osalle sekä vuoden 1998 tilinpäätöksessä kantajalle määrätylle sakolle.
- 44 Tämän viimeksi esitetyn seikan osalta kantaja totesi istunnossa, että sakon määrää ei ollut kirjattu vuoden 1998 tilinpäätökseen ja että aikaisempina tilikausina ei ollut tehty minkäänlaista varausta, joka olisi osoittanut sakkoa kos-

kevan riskin TACA:han liittyvän tutkimuksen johdosta. Tällainen kirjanpito tapa ei anna totuudenmukaista kuvaa yhtiön varoista, sen taloudellisesta tilanteesta tai tuloksesta.

- 45 Näin ollen on edellytettävä, että kantaja esittää ennen 1.4.2000 vuoden 1999 tilinpäätöstiedot, jotka on tarkastanut ja varmistanut jokin kansainvälisesti tunnettu tilintarkastustoimisto ja johon on liitetty tämän tilintarkastustoimiston kirje, jossa todetaan, että tähän tilinpäätökseen sisältyy myös päätöksessä määrätyn sakon määrä korkoineen.
- 46 Ennen näiden tietojen esittämistä on tarkistettava, onko turvaamistoimena tarpeen määrätä kantajalle määrätyn pankkitakauksen asettamisvelvollisuuden lykkäämisestä. Tässä asiassa tällainen lykkäys ei ole omiaan vaarantamaan yleistä etua tai komission intressiä sen päätöksen välittömään täytäntöönpanoon. Kantajalle määrätystä sakosta on maksettava korkoa päätöksen 10 artiklan mukaisesti.
- 47 Siten kantajalle määrättyä velvollisuutta asettaa pankkitakaus on turvaamistoimena määrättävä lykättäväksi siihen asti kunnes välitoimimenettely on saatettu päätökseen.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN
PRESIDENTTI

on määrännyt seuraavaa:

- 1) Kantajalle määrättyä velvollisuutta pankkitakauksen asettamisesta komission hyväksi ehtona sille, että EY:n perustamissopimuksen 85 ja 86 artiklan

mukaisesta menettelystä (IV/35.134 — Trans-Atlantic Conference -sopimus) 16 päivänä syyskuuta 1998 tehdyn komission päätöksen 1999/243/EY 8 artiklassa määrättyä sakkoa ei peritä välittömästi, lykätään siihen asti kunnes väli-toimimenettely on saatettu päätökseen.

- 2) Edellä 1 kohdassa myönnetty lykkäys raukeaa, jos kantaja ei ennen 1.4.2000 ole toimittanut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon seuraavia asiakirjoja:
 - a) tilinpäätös (balance sheet; statement of income; statement of cash flow), joka koskee 31.12.1999 päättynyttä tilikautta ja jonka kansainvälisesti tunnettu tilintarkastustoimisto on tarkastanut;
 - b) a alakohdassa mainitun tilintarkastustoimiston kirje, jossa todetaan, että tilinpäätös sisältää päätöksessä 1999/243/EY määrätyn sakon määrän korkoineen.
- 3) Siihen asti kunnes kyseinen väli-toimimenettely on saatettu päätökseen, kantajalle määrätystä sakosta on maksettava päätöksen 1999/243/EY 10 artiklan mukaista 7,5 prosentin suuruista korkoa.

Annettiin Luxemburgissa 15 päivänä joulukuuta 1999.

H. Jung

kirjaaja

B. Vesterdorf

presidentti